

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 13- Forslag til Lov om bemyndigelse til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien.

Hermed sendes i 5 eksemplarer kopi af mit svar til advokat Bertil Jacobi på dennes henvendelse af 3. december 2007 til mig om lovforslaget.

(L 13 – bilag 15)

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Advokatfirmaet Tommy V. Christensen
Att. Advokat Bertil Jacobi
H. C. Andersens Boulevard 37
1553 København V

Kære Bertil Jacobi

I en skrivelse af 26. november 2008, som De også har sendt Udenrigsministeriet og Justitsministeriet, har De gjort rede for forskellige synspunkter om lovgivningen for de dansk-franske skatteforhold og en eventuel opsigelse af den dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst.

De nævner først, at en opsigelse af den dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst vil ramme formentligt hundredvis af danske virksomheder og selskaber, som har fast ejendom i Frankrig, og som i dag er fritaget for en fransk 3 pct. skat af ejendommens værdi.

Denne skattefritagelse har hjemmel i artikel 990 E i Code General des Impôts (CGI), som medfører, at et selskab i et andet land er fritaget for skatten i visse tilfælde, herunder hvis det andet land har indgået en overenskomst med Frankrig om administrativ bistand til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse.

Efter Deres mening vil en opsigelse af den dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst medføre, at disse danske selskaber i fremtiden skal betale fransk 3 pct. skat af ejendommens værdi. De foreslår derfor indgåelse af en særlig aftale mellem Danmark og Frankrig om udveksling af oplysninger.

Jeg vil hertil gøre opmærksom på, at EF-domstolen i dom af 11. oktober 2007 i sagen om *Européenne et Luxembourgaise d'investissements SA (C-451/05)* har udtalt, at

EF-traktatens artikel 73 B (nu artikel 56 EF) skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den, der er tvist om i hovedsagen, hvorefter selskaber, der er etableret i Frankrig, fritages for afgiften på handelsværdien af fast ejendom, der i Frankrig indehaves af juridiske personer, hvorimod denne fritagelse for selskaber, der er etableret i en anden medlemsstat, er betinget af, at der mellem Den Franske Republik og den pågældende stat er indgået en overenskomst om administrativ bistand til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse, eller af at disse selskaber i medfør af en overenskomst, der indeholder en klausul om forbud mod forskelsbehandling op grundlag af nationalitet, ikke må undergives en hårdere beskatning end den, der gælder for selskaber, der er etableret i Frankrig, og hvorefter det ikke er muligt for et selskab, der er etableret i en anden medlemsstat, at fremlægge beviser for identiteten af de fysiske personer, der er selskabets aktionærer.

En opretholdelse eller eventuel genforhandling af den dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst vil derfor hverken være nødvendig eller tilstrækkelig til at sikre, at danske selskaber, som ejer fast ejendom i Frankrig, fortsat fritages for 3 pct. skatten.

De nævner derefter en række eksempler, hvor en eventuel opsigelse af den dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst efter Deres mening vil få tilbagevirkende kraft for personer, som i fremtiden overtager en feriebolig i Frankrig i forbindelse med arv, skilsmisse mv.

De foreslår derfor en ændring af lovforslagets overgangsregel for feriebolig i Frankrig, så reglen ikke kun gælder for den person, som nu ejer en feriebolig, men også for familiemedlemmer, der i fremtiden overtager denne bolig på denne måde.

Jeg vil hertil svare, at efter overgangsreglen om ferieboliger i det fremsatte lovforslag (L 13) vil personer, som ved lovforslagets fremsættelse ejer en feriebolig i Frankrig, være fritaget for dansk ejendomsværdiskat af denne bolig uanset en eventuel opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Baggrunden for denne overgangsregel er ønsket om at tage hensyn til personer, som allerede har erhvervet en feriebolig i Frankrig på grundlag af de gældende regler og dermed i dag er fritaget for dansk ejendomsværdiskat.

Jeg mener ikke, at der er grundlag for at fritage personer, som i fremtiden arver en sådan feriebolig, fra dansk ejendomsværdiskat. Disse personer må - ligesom personer, der arver en ejendom her i landet eller i andre lande - overveje, om de har mulighed for at beholde boligen.

Desuden vil Deres forslag så vidt ses medføre, at overgangsordningen vedr. ejendomsværdiskat af en feriebolig i Frankrig vil blive meget langvarig, måske evigtvarende.

De har derefter en henstilling om anvendelsen af overgangsreglen for feriebolig, for så vidt angår det tidspunkt, der skal anses som dagen for et køb af en fransk ejendom.

Skatteministeriet vil henvise til, at det som nævnt i lovforslagets bemærkninger er tilstrækkeligt, at der er underskrevet en slutseddel seneste ved lovforslagets fremsættelse.

Til sidst nævner De, at det forekommer at være en utrolig uheldig fremgangsmåde til ændring af en måske i visse henseender utidssvarende bilateral aftale mellem to civiliserede lande, at den opsiges af den ene part, i stedet for at den genforhandles og tilpasses nye tider. De nævner også, at man har hørt om disse forhold i 30 år.

Jeg vil hertil svare, at der - som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget - netop har været forhandlinger om ændring af den dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst, men uden et resultat, der er mere til gensidig fordel. Jeg kan tilføje, at forhandlingerne blev indledt i 1981 og genoptaget med jævne mellemrum.

Som også nævnt i bemærkningerne til lovforslaget vil en vedtagelse af dette ikke automatisk medføre, at Danmark opsiges den dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det er planen at indlede forhandlinger om ændring af denne overenskomst. Opsigelse vil kun ske, hvis forhandlingerne ikke fører til et tilfredsstillende resultat.

En kopi af dette svar er sendt til Udenrigsministeriet og Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen